

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/216/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617207218
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617207218.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: V. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. I. XXX, o zaplatenie 1.042,13 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5Csp/90/2017-56 zo dňa 05. júna 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a vo výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené, zostáva n e d o t k n u t ý .

Žalovanému p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 550,07 Eur spolu s 5,05 % úrokmi z omeškania zo sumy 550,07 Eur od 08.03.2015 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20-temu dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku vo výške 50,00 Eur pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v pomere 5,57 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalovaný ako dlžník požiadal žalobcu o uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere s výškou úverového limitu 1.500,00 Eur, so splácaním úveru v 42 splátkach vo výške 47,43 Eur, s ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej len RPMN) 26,17 %. Priemerná RPMN za úver 44,06 % a ročnou úrokovou sadzbou 18,08%. Žalobca poskytol žalovanému úverový limit 1.500,00 Eur so splácaním v 42 splátkach, splatných k prvému dňu v mesiaci vo výške 47,43 Eur, RPMN za úver 26,04%, ročná úroková sadzba úveru 18,08 %, priemerná RPMN za úver 44,06 %. Zmluva o revolvingovom úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a musí byť uzatvorená v písomnej forme. Podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere je dojednanie o výške úveru, záväzok veriteľa na požiadanie dlžníka poskytnúť úver v dojednanej výške a záväzok dlžníka poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky. Bolo preukázané písomné dojednanie o poskytnutí úveru (úverového limitu) vo výške 1.500,00 Eur. Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere však nespĺňali písomnú formu právneho úkonu podľa § 40 Občianskeho zákonníka. Zmluva je dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán, ktoré v tomto prípade musia mať písomnú formu. Nemal preukázanú existenciu dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných

strán o poskytnutí revolvingového úveru v sume 1.500,00 Eur, keď výška RPMN je v návrhu na uzavretie zmluvy - oferte iná, ako v prijatí návrhu - akceptácii. Podľa § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Z týchto dôvodov medzi stranami nedošlo k platnému dojednaniu RPMN, nakoľko zo strany žalobcu nebol bezvýhradne akceptovaný návrh žalovaného na uzavretie zmluvy v uvedenej časti.

3. Taktiež nedošlo k platnému dojednaniu ďalšej obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to konečná splatnosť úveru. Z týchto dôvodov sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca tvrdil, že žalovaný do okamžitej splatnosti úveru zaplatil sumu 949,93 Eur a žalovaný toto tvrdenie žalobcu nerozporoval. Preto žalobcovi priznal sumu 550,07 Eur ako časť nezaplatenej istiny (1.500,00 - 949,93). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

4. Nakoľko žalovaný neplnil svoje zmluvné povinnosti splácať úver riadne a včas, žalobca úver zosplatnil listom zo dňa 15.02.2015, vyzval ho na zaplatenie splátok č. 2, 3 a 4 v celkovej výške 245,96 Eur a zároveň ho upozornil, že ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako tri mesiace a uplynie lehota 15 dní od doručenia oznámenia, stane sa splatným celý dlh. Oznámenie bolo žalovanému doručené 20.02.2015 a predčasná splatnosť nastala 07.03.2015. Preto dňom 08.03.2015 sa žalovaný dostal do omeškania a od tohto dňa boli priznané žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne do zaplatenia. Vo zvyšnej časti uplatnené úroky z omeškania zamietol.

5. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keď čistý úspech žalobcu predstavoval 5,57 %.

6. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a o nároku na náhradu trov konania, podal odvolanie žalobca. Má za to, že nebolo dostatočným spôsobom posúdené, ktoré skutočnosti súd prvej inštancie vzal za dokázané a o ktoré skutočnosti oprel svoje skutkové zistenia a z akých preukázaných skutočností pri vykonaní a zhodnotení procesu dokazovania vo svojich úvahách vychádzal, čím nebola naplnená požiadavka práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie ďalej uvádzal, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná z dôvodu, že neobsahovala obsahovo zhodné prejavy vôle v oblasti náležitostí RPMN. Má za to, že pri uzatvorení zmluvy nedošlo k žiadnej zmene o údajoch RPMN, nakoľko jej výsledná hodnota bola presne uvedená v bode 6. V bode 5. sa nachádza údaj o RPMN, ktorá je s ohľadom na časové obdobie podania žiadosti označená iba ako predpokladaná. Podstatné je ustanovenie článku 2 ods. 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. V čase podania žiadosti o úver si zmluvné strany stanovili, že žiadosť bude považovaná ako maximálne možná s poukazom na výšku a parametre žiadaného úveru a následne po zhodnotení bonity a schopnosti splácať predmetný úver bude žiadateľovi poskytnutý úver v takej výške, ako žiadal, resp. v nižšej sume. Samotný údaj RPMN sa dohodnúť objektívne nedá, pričom táto skutočnosť vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/839/2015. Navrhuje napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že bude vyhovieť jeho návrhu v celom rozsahu.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

8. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP, po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 CSP a rozsudok v napadnutej časti v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Súd prvej inštancie čiastočne zamietol žalobu žalobcu z dôvodu, že úver považoval za bezúročný a bezpoplatkový s poukazom na to, že úverová zmluva nemala obsahovať dve podstatné náležitosti, a to RPMN a konečnú splatnosť úveru. Postačuje, aby chýbala jedna z týchto podstatných náležitostí k vysloveniu bezpoplatkovosti a bezúročnosti spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch.

10. Odvolateľ namietal, že nebolo dostatočným spôsobom posúdené, ktoré skutočnosti súd prvej inštancie vzal za dokázané, o ktoré skutočnosti oprel svoje skutkové zistenia a z akých preukázaných

skutočností pri vykonaní a zhodnotení procesu dokazovania vychádzal, čím nebola naplnená požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo sporovej strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu.

11. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd SR vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov sporových strán (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentami a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07).

12. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP, a preto ho nemožno považovať za nedostatočne odôvodnený. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Následnosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne, zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Okresný súd jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal zaplata istiny čiastočne nevyhoveli. V rozhodnutí poukázal, že vychádzal zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 850008157423, ktorú predložil žalobca so žalobou, z oznámenia o omeškaní s úhradou splátok zo dňa 15.2.2015, z tvrdenia žalobcu o zaplatenej istine žalovaným, ktoré tvrdenie žalovaný nerozporoval.

13. Platí úsudok, že nie je prípustné konfrontovať súd prvej inštancie so závermi, ktoré v konaní nevyslovil. Z tohto pohľadu odvolacia námietka spočívajúca v tvrdení, že okresný súd vyslovil zmluvu o revolvingovom úvere za neplatnú, nekorešponduje s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Tento vyslovil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a keď oferta vo vzťahu k RPMN nebola plne akceptovaná, spotrebiteľská zmluva neobsahovala obligatórnu náležitosť, a to RPMN, z ktorého dôvodu je úver bezúročný a bezpoplatkový. Odvolací súd preto nemá právny dôvod, respektíve možnosť zaoberať sa touto námietkou, nakoľko nemá podklad v napadnutom rozhodnutí. Takéto tvrdenie okresný súd neurobil a ide o zjavné pochybenie odvolateľa pri formulovaní odvolacích dôvodov.

14. Vo väzbe na samotné meritórne posúdenie daného prípadu odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania a na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolací súd nie je oprávnený preskúmať rozhodnutie z iných, než odvolateľom formulovaných dôvodov. Žalobca v odvolaní rezignoval na akúkoľvek konkrétnu úvahu vo vzťahu k vecným dôvodom, ktoré súd prvej inštancie viedli k vysloveniu, že úverová zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy, a to konečnú splatnosť úveru. Už samotné konštatovanie, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje konečnú splatnosť úveru, postačuje na vyslovenie, že úver je bez poplatkov a bez úrokov. Uvedená skutočnosť - pasivita sama o sebe nevyhnutne vedie k procesnému neúspechu odvolateľa, nakoľko tento relevantne nespochybnil určujúci záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru s poukazom na chýbajúcu obligatórnu náležitosť zmluvy - konečnú splatnosť úveru. Pokiaľ teda odvolateľ vo svojom odvolaní polemizuje iba ohľadne skutočnosti, či zmluva obsahovala obligatórnu náležitosť, a to údaj o RPMN, uvedené nemá žiaden

význam ku konečnému záveru o tom, že zmluva uzatvorená medzi stranami sa považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú.

15. Odvolací súd nemôže v sporovom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu strany a formulovať namiesto nej odvolacie dôvody, resp. preskúmavať rozhodnutie na základe iných, než sporovou stranou v odvolaní vznesených námietok. Keďže odvolateľ nevzniesol žiadne odvolacie námietky proti vysloveniu spotrebiteľského úveru ako bezúročnom a bezpoplatkovom v súvislosti s absenciou obligatórnej náležitosti spočívajúcej v konečnej splatnosti úveru, odvolací súd pristúpil k potvrdeniu napadnutého výroku o čiastočnom zamietnutí žaloby z dôvodu vyslovenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru ako vecnej správnosti podľa § 387 ods. 1 CSP. Zároveň potvrdil aj závislý výrok o nároku na náhradu trov konania, nakoľko súd prvej inštancie riadne uplatnil zásadu úspechu a neúspechu v konaní.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, nakoľko mal v odvolacom konaní plný úspech. Pri ich rozhodovaní vychádzal z § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú primerane aj na odvolacie konanie), § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) a § 262 ods. 1 CSP (o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí).

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)